

ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Ο ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ

Ένας μυστηριώδης «έθελοντής» στά γραφεία του «Ιντέλλιτζενς Σέρβις». Το σκοτεινό παρελθόν του Ρόντ Μπάξτον. Ο παραξένος θάνατος της φίλης του Ζορζέτ Αϊμάρ. Η δυναμιτιστικές απόπειρες της Ζυρίχης. Ένας «σατανικός κατάσκοπος». Το μυστικό μιάς φωτογραφίας. Ποιός ήταν ο Ρόντ Μπάξτον. κλπ.

Αί, θυμάμαι, σαν να ήταν χθές, τη μέρα που ο Ρόντ Μπάξτον παρουσιάσθηκε στά γραφεία του «Ιντέλλιτζενς Σέρβις» και δήλωσε ότι ήθελε να δουλέψη μαζί μας. Από την πρώτη ματιά που του έρχιγε κανείς, καταλάβαινε ότι ο αλλόκοτος αυτός άνθρωπος είχε ένα υπράσυνικκ μ' έφτά σφαίρες στην τσέπη του γιλέκου του κι' ότι ήταν πάντα έτοιμος να το μεταχειριστή, όπως άναβε τον αναπτήρα του.

—Ξέρω πέντε γλώσσες, μάς είπε αδιάφορα, σαν τελειός τυχοδιώκτης. "Όσο για καρδιά, έχω βγάλει

—Πώς σάς λένε; τον ρώτησε απότομα ο Π. Μ. Σ. Κέλλερ, ένας από τους καλύτερους πράκτορες της Άγγλικής κατασκοπείας.

—Είνε απαραίτητο να μάθετε τ' όνομά μου; άπάντησε έκείνος, ριχνώντας μας μιά κρύα και διαπεραστική ματιά, σαν ά-τάαλινη λάμψη.

—Άλήθεια, είνε περιττό, του άπάντησε τότε ο λοχαγός Κόρντερ. Σας ξέρουμε. Είσαστε ο Ρόντ Μπάξτον κι' αν ο δικηγόρος σας δέν μιλούσε τρία τέταρτα της ώρας και δέν έκανε μεγάλη φασαρία στό Κακουρυγιόκειο του Σηκουάνα, θα βρισκόσαστε σήμερα στα κάτεργα της Γουϊάνας. Δέν είνε αλήθεια ότι μαζί με την ύποπτη φίλη σας Ζορζέτ Αϊμάρ, μιά Γαλλίδα τυχοδιώκτρια, είχατε δολοφονήσει τόν "Άμερικανό τραπεζίτη Τζών Μάκ Κέλλυ, για σκοτεινούς κι' ανεξιχνίαστους λόγους, που τους ξέρετε μόνο έσείς; Μά σταθήκατε τυχερός! Ο δικηγόρος σας βρήκε την ευκαιρία να σοφιστή ένα περιπαθές έρωτικό δράμα και να συγκινήση την καρδιά των Παρισινών ενόρκων. Κι' έτσι, μίστερ Μπάξτον, γλυτώσατε από τόν κίτρινο πυρετό, που σάς περίμενε στα κάτεργα. Τί γίνεται ή φίλη σας Ζορζέτ Αϊμάρ, που είχε παρασύρει στην παγίδα τόν "Άμερικανό τραπεζίτη;

Ο Μπάξτον χαμογέλασε και σήκωσε αδιάφορα τούς ώμους του.

—Νά σάς πώ εγώ τί άπό-γινε, συνέχισε ο λοχαγός Κόρντερ, τό «ζωντανό άρχείο του «Ιντέλλιτζενς Σέρβις», όπως τόν έλεγαν. Η φίλη σας λοιπόν βρέθηκε νεκρή έδω και τρεις μήνες σ' ένα κάθοφμο ξενοδοχείο του Κοσιλ... Δέν είνε έτσι, μίστερ Μπάξτον;

Ο μυστηριώδης «έθελοντής» μάς κύτταξε με κάποιο τρόμο κι' έπειτα πήρε πάλι τό θλοσυρό και σκοτεινό ύφος του.

—Είνε αλήθεια, όλ' αυτά είνε αλήθεια... παραδέχτηκε. Θαυμάζω ακόμα μιά φορά τά «χιλία μάτια» του «Ιντέλλιτζενς Σέρβις»... Μά δέν φαντάζομαι να σας ενδιαφέρουν όλ' αυτά... "Ηρθά να σάς προσφέρω τίς υπηρεσίες μου και τί ζωή μου... Είσαστε σίμφονοι;

—Έλατε πάλι, ύστερ' από όχτώ μέρες, του είπε αυστηρά ο ταγματάρχης Γουάδερ κι' έγγραψε τό ραντεβού στό κανόνι του. Θά σάς πούμε τότε αν μπορείτε να δουλέψετε μαζί μας.

Ο Ρόντ Μπάξτον μάς χαϊρέθηκε και βγήκε άπ' τό γραφείο. Περιττό θεωρώ τώρα να σας πώ, ότι από εκείνη τη στιγμή άρχισαν να τόν παρακολουθούν άγνωστα τά «χιλία μάτια» της Άγγλικής κατασκοπείας.

***

Ένας τολμηρός τύπος, σαν τόν Ρόντ Μπάξτον, θά μάς ήταν χρήσιμος για μερικές έξαιρετικά επικίνδυνες άποστολές. Η στιγμή έταν κρίσιμη! (βρισκόμαστε στους τελευταίους μήνες

του 1917) κι' άκρίβως εκείνες τίς μέρες κυκλοφορούσε μεταξύ μας μιά έγκύκλιος με τη φωτογραφία ενός «σατανικού κατασκοπού». Αυτή τη φωτογραφία, όπως έλεγε ή έγκύκλιος, μάς την είχε στείλει ο πράκτωρ Η-11 από τη Ζυρίχη, να δέν μάς χροϊόμευ σε τίποτα, γιατί έδειχνε ένα πολύ κοινό πρόσωπο, ένα πρόσωπο δίχως κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Η πληροφορίες όμως του πράκτορος Η-11 ήσαν πολύτιμες: Ο «σατανικός κατάσκοπος» ήταν ένας ύψηλώσωμος άνδρας σαράντα χρόνων, που τίναζε στό άέρα με δυναμίτιδα τίς γέφυρες των μεγάλων συγκοινωνιακών άρτηριών. Δούλευε για λογαριασμό τών Γερμανών κι' είχε τρομοκρατήσει κυριολεκτικά την Κεντρική Εύρώπη. Άξανα όμως χάθηκε από τη Ζυρίχη, άφου πρώτα τίναξε στόν άέρα μιά μεγάλη άποθήκη θεϊζίνης προωρισμένη για τόν εφοδιασμό των συμμαχικών αεροπλάνων.

—Γι' αυτόν τόν διαβολάνθρωπο, μάς χρειάζεται ένας σατανά σαν τόν Ρόντ Μπάξτον, συνεπέρανε ο Κέλλερ και, μιά την άλήθεια, όλοι μάς σχεδόν παραδέχτικαμε τη γνώμη του.

Πέρασαν ή όχτώ μέρες, δίχως τά «χιλία μάτια» του «Ιντέλλιτζενς Σέρβις», που παρακολουθούσαν άγρυπνα τόν Ρόντ Μπάξτον ν' ανακαλύψουν τίποτα τό ύποπτο "Όταν παρουσιάσθηκε λοιπόν πάλι στά γραφεία μας για να πάρη την άπάντησι, δέν φαναζόταν κανείς ότι θα συνέβαινε ή άκόλουθη σκηνή, που μάς παραξένευε δλους.

Ο Ρόντ Μπάξτον μόλις είχε μητή και στεκόταν μπροστά στό τραπέζι του Κέλλερ, όταν άξαφνα αυτός που φαινόταν ότι είχε βυθιστή στό διάβασμα κάποιου έγγραφού, πετάχτηκε άξαφνα όρθιος και στήριξε τό πιστόλι του στό στήθος του ύποψηφιου κατασκοπού. Έγώ κι' ο λοχαγός Κόρντερ, ραστισμένοι, βγάλαμε τά πιστόλια μας κι' έτοιμασθήκαμε να τόν βοηθήσουμε, γιατί ο Κέλλερ δέν λάθευε ποτέ του, όταν ύποψιαζότανε κανένα πρόσωπο. "Επειτα, χτύπησε με τ' άριστερό χέρι τό κουδούνι και παρέδωσε στους δυό πόλιτμαν που παρουσιάσθηκαν τόν Ρόντ Μπάξτον, για ν' έτοιμώσουν τίς χειροπέδες και να τόν κλείσουν στό «κελί τών ξένων». Ο Κέλλερ ύστερα μάς κύτταξε μ' ένα άινιγματικό χαμόγελο και μάς είπε:

—Μέ συγχωρείτε που φάνηκα τόσο μυστηριώδης σ' αυτή την ύπόθεσι, μά ξέρετε, ακολουθούσα μιά τρελλή ιδέα, που μου είχε περάσει από τό μυαλό... Θυμάστε τί άποστολή θέλαμε ν' αναθέσουμε στον Ρόντ Μπάξτον; Μάς φάνηκε ότι ήταν ο μόνος κατάλληλος άνθρωπος για να εξοντώση τόν «δυναμιτιστή της Ζυρίχης». "Ε, λοιπόν, σάς λέω ότι αυτός ο «σατανικός κατάσκοπος» με τό κοινό πρόσωπο που μάς δείχνει ή φωτογραφία της έγκυκλιου, δέν ύπάρχει ποτέ. Ναι, είμαι βέβαιος ότι τό πρόσωπο αυτό δέν ύπάρχει στην πραγματικότητα... "Άλλωστε, δέν πίστεψα ποτέ μου στα «κοινά» πρόσωπα. Κι' αλήθεια, όταν κύτταξε καλύτερα τη φωτογραφία μ' ένα δυνατό φακό, είδα ότι ήταν «ρετουσαρισμένο»!... "Άμέως τότε ζήτησα πληροφορίες από τόν πράκτορα Η-11 της Ζυρίχης κι' έμαθα ότι ο άνθρωπος που του είχε δώσει αυτή τη φωτογραφία, είχε γίνει άφαντος από τη Ζυρίχη. "Θά έπρεπε σ'εμα έκδικήσως», έπρόσθετε ο Η-11. Το ύσατηλεγράφησα λοιπόν και του ζήτησα να μου στείλη τά χαρακτηριστικά του ανθρώπου που είχε γίνει άφαντος κι' ο Η-11 μου έστειλε τη φωτογραφία του, που την έλαβα σήμερα τό πρωί... Δίτε την κι' έσείς...

—Μά αυτός είνε ο Μπάξτον! φωνάξαμε κατάλληλοι.

Ο Κέλλερ χαμογέλασε πάλι κι' έξακολούθησε:

—Από την έκφρασι του προσώπου σας, βλέπω καθαρά ότι

Ο δικηγόρος βρήκε τόν τρόπο να συγκινήση την καρδιά των Παρισινών ενόρκων...

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ο Π. Πρωτοπαπαδάκης Δηληγιαννικός βουλευτής. Η άφιξη του στην Αθήνα. Τι ύπεσχεθηκε στους Ναζίωτες. Και τι τον συμβούλεψε ο άρμιηρος Δηληγιάννης. Ο βασιλεύς Γεώργιος περί της ιδρύσεως 'Ακαδημίας. Τι έπρετεινε. Ο κ. Σταμ. Σταμ. στο Λονδίνο. Μία νεύτρια στον Λονδρέζικο ήλιο. — Ορσε!... Ο άειμνητος Γουναρής και οι φίλοι του. Τα λευκώματτα των 'Ατιδίων και τα τετράστιχα των ποιητών. Ρέδα και ροδοζάχαρι, κτλ.

ΗΝ εποχή που ο μακαρίτης Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης πρωτοεξελέγη ως Δηληγιαννικός βουλευτής. Νάζωσι και ήθελε στην Αθήνα, έδωκερσε άποχρηστού του να επισκεφθών τον άρχηγό του Θ. Δηληγιάννη.

Μεταξύ δέ των άλλων, που του είπα, ήταν και το ότι την ελογή του την όφειλε και στο ότι ύπεσχεθή στους Ναζίωτες να τελείωση και το χρονίαν πλέον ζήτημα του λιμένος της Νάξου και παρεκάλει τον Δηληγιάννη να τον ενίσχουσι στο ζήτημα αυτό, γιά να μη μείνη έκτεθειμένος άπέναντι των ελογών του.

Ο Δηληγιάννης, άφου τον άκουσε με φαινομενική προσοχή, τον φώτισε :
 —Θέλετε, κύριε Πρωτοπαπαδάκη, να έλλεγθε πάντα βουλευτής ;
 —Πώς όχι ! Απάντως έκληκτος ο νεωφός τότε πολιτικός.
 —'Ε, λοιπόν, του είπε ο Δηληγιάννης, να ύπεσχεθε πάντοτε, αλλά να μην φροντίσετε να τελείωση ποτέ ο λιμήν. Λόγι άν τελείωσι, δέν δά Ξαναβγήτε βουλευτής !..

Όταν, πρό έτών, νύόνταν λόγος έπιτόρος στον βασιλέα Γεώργιο τον Α', περί ιδρύσεως 'Ακαδημίας στην Αθήνα, ο θυμοκόπος έκείνος βασιλεύς, με το πειρατικό άνεδμα, είπε στους συζητούντας και προσέτοντας :
 —Δέν φτάνουμε καλύτερα...λέγονόμος !..

Ο έν Λονδίνο έγκαιροστρέμνος γνωστός Έλλην δημοσιογράφος κ. Χουσιανθόπουλος, διηγείται το έξης όρασι άνέκδοτο :

Όταν ο κ. Σταμ. Σταμ. ήταν στο Λονδίνο, είχε κειρισί το μάτι του να ίδη ήλιο... Έλιημιό. Γιατί έκείνη το άσπρο πάτο, που έβγαλε στον οφθαλό του Λονδίνο, και το όποιον θαμιάζανε οι Έγγλέζοι και το απεικόνιζαν κάθε μέρα στο Χάιντ-Πάρκ, κάθε ώλο ήταν, παρά ήλιος.

Στάθηκε, λοιπόν, ο κ. Σταμ. Σταμ. μία ή μέρα στο Πάρκο, ζήτηζε καιά-καλά τόν Λονδρέζικο ήλιο, και τέλος, σάν να μιλείσε σ' αυτόν, σήμασε το χέρι του και του έδωσε μία...ουτίσα.

—Μορέ ήλιος είσαι σό ; του φώναξε. 'Η-

δέν καταλάβατε άκόμα τί συμβαίνει... Κι όμως, είνε άπλούστατο: Ο Ρόντ Μπάξτον, που δούλευε γιά λογαριασμό του Η-11 στη Ζυρίχη, ήταν Γερμανός κατάσκοπος. Αυτός λοιπόν, έδωσε τη φρετουσαρισμένη φωτογραφία του δυναμιτιστού, με τόν σκοπό να στρέψη προς ένα αδιέξοδο τις έρευνες μας...

—Ο δυναμιτιστής της Ζυρίχης λοιπόν είνε ο Μπάξτον; ρώτησε. οσαστιμένος ο λοχαγός Κόντρερ.

—Μπορεί να είνε το ίδιο πρόσωπο, του άπάντησε ο Κέλλερ. 'Ετσι άλλωστε έξηγηταί πώς κατάφερε να παραμείνη άσύλληπτος μέχρι σήμερα. 'Επειτα, ξεγκάτε ότι θέλησε να δουλέψη μαζί μας; Μ' αυτόν τόν τρόπο, ο Μπάξτον άπέφευγε κάθε κίνδυνο. Ο Μπάξτον άπόστομο μπορεί να είνε κι' άλλος συνένωγος του δυναμιτιστού της Ζυρίχης...

'Εκείνη τη στιγμή ήπικε μέσα ο ταγματάρχης Γουάλκερ. —'Απάνω στο Μπάξτον βρέθηκα αυτό το περίστροφο κι' αυτές τις μάρκες του πόκερ, μάς είπε κι' έβριζε στο γραφείο ένα ύπρδουινγκ και τέσσερες πράσινες και κόκκινες μάρκες.

Ο Κέλλερ κύτταξε μία στιγμή αυτές τις μάρκες κι' έπειτα έβγαλε άπότομα τα λουλούδια άπό το βάζο, που ήταν δίπλα στο καλαμάρι του και τις έβριζε μέσα.

—Μέσα στο νερό του βάζου, αυτά τα διασκία της δυναμιτιδός, είνε τελείως ακίνδυνα!.. μάς είπε, ξεσπάντας σ' ένα ήχηρο γέλιο. Καθώς βλέπετε λοιπόν, ο Ρόντ Μπάξτον κι' ο δυναμιτιστής της Ζυρίχης, είνε το ίδιο πρόσωπο!..

Κι' αλήθεια ο Κέλλερ δέν είνε άπατηθή!

ήος ! 'Όρσε, λοιπόν, τέτοιος ήλιος που είσαι !..

Λίγο πριν συλληφθών ο μακαρίτης Γουναρής, κατά την επανάστασι του 1922, καταπαλαιμένος, μάλλον άπο τους φίλους του, παρά άπο τους έχθρούς του, μία νύχτα που δέν μπορούσε να κοιμηθών, πήγε στις 11 ή ώρα, κατά τα μεσάνυχτα δηλαδή, στο σπίτι του κ. Γεωργίου Μπαλτατζή, τόν όποιον άγατούσε υπερβολικά.

—Μά, τέτοια ώρα, κύριε πρόεδρε, βγαίνετε έξω ; του είπε με μεγάλη ταραχή ο Μπαλτατζής.

—Γιατί άνοιχτείς ; Ναίημιε ότι νυδνύνω ; άπάντησε ο Γουναρής.

—Και βέβαια νυδνύνετε και πρέπει να φυλάγεσθε, του Ξαναείπε ο Μπαλτατζής.

—Το μοιραϊόν δέν τό άποφύγετε κανείς, άπάντησε ήσυχα ο Γουναρής. Και έλειπα άπό λίγο πρόσθεσε :

—Άλλος τε, έκεί που φτάσαμε, πρέπει μάλλον να προσφύλασώμεθα άπό τους φίλους μας... Τι λές έσύ, Πέτρο ; ρώτησε τόν μακαρίτη Πρωτοπαπαδάκη, ο όποιος βρισκόταν έπίσης; έκεί την ώρα έκείνη.

—Είμαι σίγουρος μαζί σου, κύριε πρόεδρε, του είπε και ο Πρωτοπαπαδάκης, κινώντας θύερα το κεφάλι του.

Όταν, πρό έτών, ήταν της μόδας ή κριτική τόν Αθηναίων να έχουν λευκώματα, μέσα στα άποία ήταν άποχρησμένοι οι διάφοροι γνωστοί τών, και ίδιος ο λόγιος, να γραφόν...κουταμάρες, στο λείκιμα μιας κειάς της πρωτεύουσας Έγγραφης και ο κ. Λυσιάνης το έξης τετράστιχο :

Μάθε τόν πόνο τόν γερό, ρουθό, στα δοντία σου ν' αλέθης, χύνε της λήθης το νερό μέσ' στο τρελλό κρασί της μέθης. 'Επίση ο ποιητής κ. Γουτάσης Έγγραφης άπό ένα λείκιμα :

Το ώραϊό μόνο καμάρωνε, και μην τό κρινείς, όχι. Μαδούν τό τριαντάφυλλο να δούτ τα φύλλα ποχεί :

Στόν κ. Γουτάση άπάντησε ο κ. Λαυδέρης, γράφας άπο κάτω τα έξης :
 Έν τούτοις, και το μάδημα δέν είν' και τόσο άχαρι. Μαδούν τό τριαντάφυλλο και κάνουν...ροδοζάχαρι !

'Ένας άπό τους μεγάλους καλαμπουριστίς της Ελλάδος ήταν και ο πρό τιμος άποδοσίας λογοτέχνης και θεατρικός συγγραφέας Μπάιτης Άννιος.

Ο Σουρής του Έγγραφης κάποτε, γιά κάποια προσέγγισι που έκανε και ή όποία είχε περισσότερο καλαμπουρία, παρά λέξεις :

Ο Μπάιτης προσεφώνησεν, καλαμπουριών 'Ατίλας, το ρέδμα μας τ' όρημηκόν, προς ώρας αναστείλας...

Σε μία φιλολογική συναστροφή πάλιν, ένας νέος άπληγειεν ένα τοίχημα ως δικό του, ενώ δέν ήταν τίποτε άλλο, παρά μία άντιγραφή ενός ποιήματος του Λαιαρίτίνου.

Όστόσο, δέν έβιλησε ναενίς.

'Επειδή όμως και σ' άλλην, μετέπειτα, συναστροφήν, ο νεωφός ποιητής παρουσίωσε ως δικό του και άλλο ποιήμα του Λαιαρίτίνου, ο Άννιος δέν βάσταξε και του είπε :

—Τό δικ...έκλαμαρτέιν, παιδί μου, σάν άνδρός σκαφύ !..

Ο Μπάιτης Άννιος είχε προείπε το θάνατό του. Και λίγες στιγμές τών Ξεφωχίσι, ένα παρόμοιο νοήμα έξέφρασε :

—Κόιμα ! Είμαι κι' άένυστος !..

Στά 1906 είχε συστηθή στην Αθήνα ένας σύλλογος άπό διανοούμενους και επροσθευμένους της έποχής Έκείνη, πρόδ...ανυθεώρησόν του Συντάγματος.

Μιά άπό τās ενεργείας του σύλλογου έκείνου ήταν και ένα Έγγραφον του προς τόν τότε δήμαρχον κ. Μεζουρήν, διά τόν όποιον συστάς στην πλακοστρωσιν της...πλατείας του Συντάγματος.

Ο κ. Μεζουρήν, μόλις έλαβε το Έγγραφον, λέγετα ότι είπε :

—Μόνον τα κεφάλια τους θέλουν...πλακόμα !..

